Η ελληνική Παιδεία σε μια Ευρώπη χωρίς αξίες! (Κωνσταντίνος Χολέβας, Πολιτικός επιστήμων)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 13 Νοεμβρίου, 2013

Δύο γεγονότα, φαινομενικώς ασύνδετα μεταξύ τους, μας βοηθούν να κατανοήσουμε ότι η σημερινή κρίση δεν είναι μόνον οικονομική.
Είναι βαθύτατα πνευματική και ηθική. Τα δύο γεγονότα είναι: Πρώτον, **η επιστολή διαμαρτυρίας της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας μας προς τον υπουργό Παιδείας για τη συνεχή υποβάθμιση της εορτής των Τριών Ιεραρχών**.
Δεύτερον, η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΑΔ), με την οποία **καταδικάζεται η Ελλάδα επειδή δεν επεξέτεινε και στα ζευγάρια του ίδιου φύλου τη νομοθεσία για την ελεύθερη συμβίωση** (χωρίς γάμο, αλλά με έννομες συνέπειες).

Ο εορτασμός των Τριών Ιεραρχών, στις 30 Ιανουαρίου, ξεκίνησε από τα πρώτα έτη του ελευθέρου ελληνικού κράτους να συμβολίζει τις ελληνορθόδοξες ρίζες της Παιδείας μας. Τη θυμόμαστε σε προηγούμενες δεκαετίες ως εορτή της Παιδείας και των ελληνικών γραμμάτων με εκκλησιασμό και σχετικές ομιλίες. Θυμούμαι στο Δημοτικό να μαθαίνουμε για τις ευσεβείς μητέρες του Βασιλείου, του Γρηγορίου και του Ιωάννου Χρυσοστόμου, να ζωγραφίζουμε τις μορφές τους στο τετράδιο, να θαυμάζουμε τη φιλία των δύο πρώτων που ήσαν Καππαδόκες. Σε μεγαλύτερες τάξεις διδασκόμασταν τα Πατερικά Κείμενα, τα οποία κακώς καταργήθηκαν, και μεταξύ αυτών τις προτροπές του Μεγάλου Βασιλείου προς τους νέους, πώς δηλαδή θα ωφεληθούν από τα αρχαία ελληνικά κείμενα. Επιλεκτικά, για να μην τσιμπηθούν από τυχόν αγκάθια. Να κρατούν το καλό από τη ζωή του Οδυσσέα, του Αλεξάνδρου, του Περικλέους και να απορρίπτουν τους μύθους περί του δωδεκαθέου. Σήμερα, όπως διαπιστώνει η Ιερά Σύνοδος, ο εορτασμός είναι μία απλή αργία, χωρίς εμβάθυνση στο νόημα της ελληνορθόδοξης Παιδείας, χωρίς στοιχειώδη σεβασμό στις αρχές και στα πρότυπα που δίδασκαν οι Τρεις Μέγιστοι Φωστήρες της Θεολογίας και της Παιδείας. Στην επιστολή της Συνόδου υπογραμμίζεται η επιτυχής προσπάθεια των Τριών Ιεραρχών να συνδυάσουν την εκκλησιαστική (ημετέρα) με την αρχαιοελληνική (έξωθεν ή θύραθεν)

παιδεία. Την εντός του ναού με αυτή που έρχεται έξω από τη θύρα του ναού. Η επιστολή, μάλιστα, παραπέμπει σε μια θαυμάσια υποστήριξη της κλασικής παιδείας από τον Αγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο. Πόσοι εκπαιδευτικοί και ακόμη περισσότερο πόσοι μαθητές γνωρίζουν σήμερα αυτά τα θαυμάσια Πατερικά Κείμενα;

Ορθώς ο πρώην υπουργός και πρύτανης
Γεώργιος Μπαμπινιώτης ζητεί όχι μόνο να παραμείνει ορθόδοξο το περιεχόμενο των Θρησκευτικών, αλλά να ενταχθεί στο μάθημα και η πατερική σοφία. Η Παιδεία σήμερα δεν προβάλλει αξίες και πρότυπα.

Την ίδια σύγχυση αξιών δείχνει και η
αντιμετώπιση του οικογενειακού θεσμού και του γάμου από την επικρατούσα ευρωπαϊκή αντίληψη. Σέβομαι την ιδιωτική ζωή και τις προσωπικές επιλογές κάθε ανθρώπου, αλλά θεωρώ ασύμβατη με τις ιστορικές αξίες της Ευρώπης την απόφαση του ΕΔΑΔ για τη συμβίωση ατόμων του ίδιου φύλου. Μία αμφιλεγόμενη επιλογή δεν μπορεί να επιβάλλεται σε μία κοινωνία διά νόμου. Και, μάλιστα, όταν αυτή η κοινωνία, εις πείσμα των διάφορων «προοδευτικών», αγωνίζεται να διατηρήσει την ταυτότητά της, τις ελληνικές και ορθόδοξες καταβολές της, τα ήθη και έθιμά της.
Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο δεν είναι όργανο της Ευρ. Ενωσης των 28 κρατών. Είναι όργανο του Συμβουλίου της Ευρώπης, το οποίο έχει μέλη 49 χώρες. Οι αποφάσεις του υποτίθεται ότι βασίζονται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, την οποία έχει υπογράψει και η Ελλάδα. Φοβούμαι ότι η συγκεκριμένη απόφαση δεν προστατεύει τα δικαιώματα των παιδιών που θα υιοθετηθούν από δύο άτομα του ίδιου φύλου και θα μεγαλώνουν χωρίς τα απαραίτητα πρότυπα πατέρα και μητέρας.

Η Ευρώπη έχει λησμονήσει τις ρίζες της.
Την Αθήνα, τη Ρώμη και τον χριστιανισμό. Τουλάχιστον ως Ελληνες ας σεβαστούμε τις ελληνορθόδοξες αξίες για την Παιδεία και την οικογένεια!

(Εφημερίδα "Δημοκρατία", 12/11/2013*)*

(Πηγή ηλ. κειμένου: aktines.blogspot.gr)